

- 2) Este relevant pentru răspunsul la întrebarea formulată la punctul 1 faptul că declararea validității în conformitate cu dreptul maghiar are loc
- a) fie într-o situație de fapt în care încă există un contract încheiat între părți, cu alte cuvinte în care scopul menținerii contractului este de a permite existența în viitor a raportului juridic dintre părți prin corectarea cu caracter retroactiv a clauzelor considerate abuzive – recalculând în același timp, pe baza clauzelor modificate, prestațiile realizate până la momentul respectiv – și de a proteja astfel consumatorul de consecințele deosebit de dăunătoare pe care le-ar implica obligația de a rambursa imediat întreaga sumă;
- b) fie într-o situație de fapt în care nu mai există contractul dintre părți care trebuie examinat în litigiul privind o clauză contractuală abuzivă – deoarece acesta a ajuns la termen sau deoarece creditorul îl reziliase deja anterior ca urmare a neplătii ratelor sau deoarece apreciască că suma plătită era insuficientă sau, în orice caz, deoarece în realitate niciuna dintre părți nu îl consideră valid sau deoarece nu se mai poate ridica problema nevalidității sale ca urmare a unei hotărâri judecătorești – cu alte cuvinte, atunci când declararea validității contractului cu efect retroactiv nu are scopul de a menține contractul în interesul consumatorului, ci de a permite lichidarea obligațiilor reciproce și încetarea raportului juridic prin corectarea clauzei sau a clauzelor declarate abuzive?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ al Curții la întrebarea formulată la punctul 1 literele a) sau b) și ținând seama de asemenea de aspectele descrise la punctul 2, dispozițiile relevante ale directivei menționate se opun, în situația de fapt descrisă la punctul 2 litera a), menținerii contractului până la data modificării prevăzută de legiuitor în Legea privind conversia în forinți, efectuând o înlocuire [a dispozițiilor nule din contract] cu dispozițiile legale naționale în temeiul cărora:
- cu excepția unor dispoziții contrare (situație care nu se regăsește în speță), creanța pecuniară trebuie plătită în moneda aflată în circulație legală la locul plății;
  - cu excepția unei excepții prevăzute de lege, în raporturile contractuale se datorează dobânzi;
  - cu excepția unei excepții prevăzute de lege, rata dobânzii este egală cu rata de referință a băncii centrale.

(¹) – JO 1993, L 95, p.29, Ediție specială 15/vol. 2, p.288.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 24 noiembrie 2021 –
Recamier SA/BR**

(Cauza C-707/21)

(2022/C 64/31)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurrentă: Recamier SA

Intimat: BR

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹), numit „Bruxelles I”, trebuie interpretat în sensul că definiția autonomă a autorității de lucru judecat privește toate condițiile și efectele acesteia sau unele dintre ele pot fi stabilite de legea instanței sesizate și/sau de legea instanței care a pronunțat decizia?
- 2) În prima ipoteză, trebuie să se considere că cererile formulate în fața instanțelor din două state membre, având în vedere definiția autonomă a autorității de lucru judecat, au aceeași cauză atunci când reclamantul invocă fapte identice, dar motive de drept diferite?

- 3) Trebuie să se considere că două cereri întemeiate una pe răspunderea contractuală, iar cealaltă pe răspunderea delictuală, dar bazate pe același raport juridic, precum executarea unui mandat de administrator, au aceeași cauză?
- 4) În cea de a doua ipoteză, articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001, în temeiul căruia s-a statuat că o hotărâre judecătorească trebuie să circule în statele membre cu aceeași întindere și aceleași efecte cu cele pe care le are în statul membru în care a fost pronunțată, impune raportarea la legea instanței de origine sau autorizează, în ceea ce privește consecințele procedurale aferente, aplicarea legii instanței solicitate?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 25 noiembrie 2021 – XXX/État belge, reprezentat de Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

(Cauza C-711/21)

(2022/C 64/32)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: XXX

Pârât: État belge, reprezentat de Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 4, 7 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 5, articolul 6 alineatul (6) și articolul 13 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (¹), interpretate din perspectiva Hotărârii [din 19 iunie 2018, Gnandi (C-181/16, EU:C:2018:465)], trebuie interpretate în sensul că instanța sesizată cu calea de atac exercitată împotriva unei decizii de returnare adoptate ca urmare a unei decizii de refuz al acordării protecției internaționale nu poate să țină seama, atunci când apreciază legalitatea deciziei de returnare, decât de modificările unor împrejurări, de natură să aibă o influență semnificativă asupra aprecierii situației din perspectiva articolului 5 menționat, care au intervenit înainte de încheierea procedurii privind protecția internațională de către Conseil du contentieux des étrangers (Consiliul Contenciosului privind Străinii)?
- 2) Împrejurările prevăzute la articolul 5 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală trebuie să fi survenit într-un moment în care străinul se afla în situație de ședere legală sau era autorizat să rămână pe teritoriul statului în cauză?

(¹) JO 2008, L 348, p. 98.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 25 noiembrie 2021 – XXX/État belge, reprezentat de Secrétaire d'État à l'Asile et la Migration

(Cauza C-712/21)

(2022/C 64/33)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: XXX